

משפטו של אדולף אייכמן לא יתחיל, במקרה הטוב ביותר, לפני חצי שנה מהיום. החוקרים המטפלים בתיק האישום שלו נתקלים בקשיים ההולכים וגדלים. הקושי העיקרי: מרבית המיסמכים נגדו נמ' צאים במיקרופילמים, שברוב המקרים אין לדעת מי צילם אותם. כדי להשתמש בפילמים אלה כמיסמכים משפטיים, צריך לבוא הצלם שצילם אותם ולהעיד כי ראה את המקור, וכי הצילום הוא העתק מדויק ממנו. עבודת איתור זו בלבד תימשך כמה חודשים.

שמו של הד"ר פליכס שניער, ראש משלחת השילומים, יהיה קשור בקרוב בפרשת אייכמן. קרוב לוודאי ששניער הוא האישיות הציבורית שנפגשה עם אייכמן, במקום מעצרו בישראל, כדי לשחרר עמו פרטים מראשית פעילותו הנאצית.

אבא אבן עשוי להתמנות לשרהחינוך, אם לא יחזור זלמן ארן לתפקיד זה. ההחלטה הסופית על כך תתקבל אחרי שובו מארצות הברית. אם יתמנה אבן לתפקיד זה, יעבור איתו למשרדהחינוך גם מנהל לישתו הנוכחי, משה גלבוט.

איגוד העובדים של הצ"כ עשוי לתמוך בנוש שהוקם ע"י ידי הצ"כ יוסף ספיר בוועדה הארצית של הצ"כ. על אף נצחונה של סיעת לבנון-ברנשטיין, התומכת בח"כ יוסף סרלין, עשוי ראש איגוד העובדים ד"ר אלימלך רימלס לתמוך בספיר, לזכות, במקרה שיצליחו לרכוז רוב קולות, בתפקיד מרכזי במפלגה. לעומתו יימנע הח"כ הפתחתקואי עזרא איכ"י לוב מלתמוך בספיר, לא יצטרף לאף אחד מן הצדדים.

(המשך מעמוד 4)
כל שאר חברי צמרת המישטרה, אם כי במילים הלשונית.
אך פסקהדין לא הציל את הקצינים. מפא"י הבינה כי הציבור הסיק את מסקנות, למרות פסקהדין המזור, וכי יש לסלק את התקלה לפני הבחירות לכנסת. סהר נשלח לגלות דיפלומטית מוזהבת בוונה. תפקיד המפקח הכללי נמסר ליוסף נחמיאס, שהס' תייג בגלוי בעדותו במישפט מעמוס. עמוס עצמו איבד את שלטונו במטה הארצי של המישטרה, נאלץ להסתפק בתפקיד מפקד מחוז תל-אביב.

שקרן, לא פרגדיה. השבוע רוסק גם פסקהדין הקודם לרסיסים. בפסקהדין הריף לא סחך בתי-המישפט העליון בביקורת חריפה על השופטים המחוזיים. סיכומיו: תיק אירס"ו נסגר באופן בלתי-חוקי, וידיעותם של עמוס ושייקה השפיעה על ההקדירה, טע' נתייחסו של המישטרה היתה שעוררית, ניהול המישפט בידי עמוס ויועציו מטיל עליו צל, סהר לא היה "פרגדיה" (כדברי השופטים המחוזיים) אלא פשוט שקרן. תר' ספת חינוך: מאמריו של שבתי טבת על פרשה זו בהארץ, שהיו סידרת-השמעות על

פרשת אייכמן שכר החיפזון

החיפזון הבלתי-מרוסן (אך המובן) של דויד בן-גוריון, בהכרתו על לכידת אייכמן, הוסיף לשאת השבוע פירות בלתי-יועמים. בכמה חזיתות — הדיפלומטית, ההסברתית והמישפטית — נתגלו סימנים של חוסר-תיכונן וחוסר-מחשבה, שאפשר היה למנוע אילו היכה ראש-המשלה בהכרתו חודשיים-שלושה. את הזמן הזה אפשר היה לנצל לטישטוש העקבות ולהכנת הנחיות ברורות בכל השטחים.

התוצאות, עד כה: **בחזית הדיפלומטית:** העתונות הי' עולמית, היודעת לעבוד במרץ, היתה זקוקה רק לשבוע כיו לטעון פה אחד כי אייכמן נחטף בארגנטינה, הובא לארץ במטוס אל על. היא הביאה עובדות כה רבות, שממשלת ארגנטינה שוב לא יכלה להעלים עין. שום ממשלה אינה יכולה לסבול שארגוני סתר זרים חוטפים אנשים בארצה, יהיו ה' סיבות אשר יהיו. ארגנטינה ביקשה, הס' בר', חשבות ירושלים (שהוכתשה עוד יו' מיים אחרי שניתנה): אייכמן לא נחטף על-ידי סוכני ישראל, אלא על-ידי מתנדבים יהו' דיים שמסרוהו לש.ב. אחרי שאייכמן מצידו הביע בכתב את נכונותו לעזוב את ארגו' טינה ולעמוד, מרצונו החופשי, למישפט בי' ישראל.

בתנאים אחרים לא היתה ממשלת ארגנ' טינה מקבלת תשובה מסוג זה כמשכנעה. הפעם, על סמך רקע מקרהו של אייכמן, ייתכן כי תסתפק בהסבר פורמלי זה.

בחזית ההסברה: עתונאי העולם, שבאו לארץ כדי לקבל תמונות וידיעות, נפטרו בהודעות חסרות-תוכן, לא הורשו לראות את אייכמן ולצלמו. הם היו פונים כאיש אחד נגד ישראל, אלמלא חששו כי פנייה כזאת היתה נראית כהגנה על אייכמן עצמו. אך יחסם השלילי עוד עלול להזיק לישראל. במקרה אחד אף נגרם נזק כזה, כאשר סופר ניו-יורק טיימס טילגרף מירר' שלים שמעיה — שהוכחה ככוזבת — כי משפחת אייכמן נרצחה בידי סוכנים ישר' אליים.

בחזית המישטרתית: לפני שבועיים הודיע יוסף נחמיאס חגיגית כי "לעולם" לא יודעו פרטי-המישפט, וכי "לעולם" לא תפורסם תמונתו של אייכמן כפי שהוא נר' אה עתה. השבוע פורסמה תמונתו של אייכמן מן בעתון אנגלי, ולאחר מכן בעולם כולו, והציבור העולמי היה משוכנע כי פרטי ה' מיבצע יודעים לו. נחמיאס עצמו ערך נסיגה כללית, הודיע כי בקרוב תפרסם המישטרה צילומים חדשים של אייכמן.

קרוב להדאי שאילו הוקדשה לעניין מוז' שבה רבה יותר, גם המישטרה היתה נמ' נעת מפיוור סיסמות ילדותיות וחסרות-טעם כמו "לישכת 06" ומיבצע אייר', ומסתפקת בהגדרות ענייניות ההולמות יותר את רצי' נותו הנוראה של העניין.

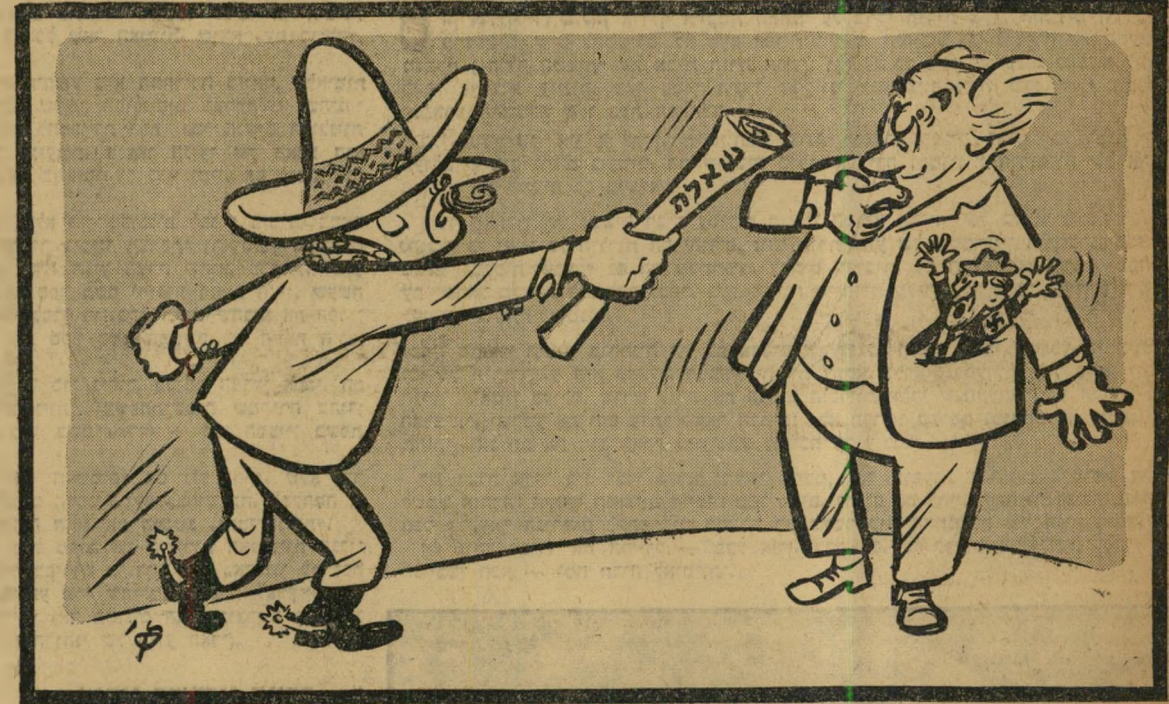
ציונות

הסיכוב השלישי

שלוש פעמים בשבועיים באחרונים ניהלו דויד בן-גוריון ונחום גולדמן דו-קרב צי' בוריים בעניין מעמד ההסתדרות הציונית. פעמיים נפגשו פנים אל פנים בישיבת ה' ממשלה ובמרכז מפא"י. רק בישיבת החעד הפועל הציוני הופיע גולדמן בגפו. עמדת נשיא ההסתדרות הציונית בחיכוח היתה ברורה. הוא רצה לנצל את כל הזכר' יות שהוענקו לו כחוק, שאושר על-ידי ה' כנסת ושקבע כי ההסתדרות הציונית הינה בעלת מעמד מיוחד במדינת-ישראל.

לעומתו היתה עמדת יריבו ברורה פחות: אימנם הוא לא היה מוכן להסיק את ה' מסקנות המרחיקות-לכת ולתבוע את ביטול החוק הציוני? אך יחד עם זאת רצה ליה' נות מאהדת הציבור, כאדם המקניט את ה' ההסתדרות הציונית, לכן בחר בדרך ביניים: הקנטת ההסתדרות הציונית ונשיאה, מבלי להציע לה תחליף.

לדעת ידידיו של גולדמן היתה להתנהגות סיבה נוספת: ראש-המשלה לא רצה כלל לחסל את מעמדה המיוחס של ההסתדרות הציונית בישראל, אלא רצה רק להתליף את * כמו בימי מיבצע טיני, כאשר סיפול אוילי דומה מצד שלטונות הצבא הקים כמעט את כל עתונות העולם נגד ישראל, דבר שגרר תוצאות חמורות ושחרר תרומה חשובה לתבוסה הפוליטית של ישראל ל' מחרות המיבצע. ** כנדרש, למשל, במינשר העברי של ה' פעולה השמית.

מי? אני?

העולם הזה, היו ביוון בית-המישפט וכללו רק את הטענות הכוזבות של סהר ועמוס. היה זה ניצחון מלא וסופי. רק בפרט אחד נשארו המתנדבים מורשעים. הטענה שהופיעה בחוברתם (אך לא בהעולם הזה), כאילו פקד עמוס עצמו לסגור את תיק אירס"ו, לא הוכחה. על כך חויבו לשלם לעמוס מציניים בסך 1100 ל"י — 5000 ל"י פחות מכפי שכבר שילמו לו עד כה, בי' תשלומים.

מקומו של שקריר

עתונאית ליצנית המציאה השבוע מושג עברי חדש "שקריר". הוא בא להגדיר טי' פוס מסוג חדש: שגריר שהוגדר על-ידי בית-המישפט העליון של ארצו כשקרן. ה' נושא הראשון של התואר: יחזקאל סהר, לשעבר המפקח הכללי של מישטרת-ישראל, כיום שגריר ישראל בחינה.

בשביל ממשלת ישראל לא היתה זאת בדיחה. כיום היא נאלצת להתחיל: האם אדם כסהר יכול לייצג בייעולות את המדינה?

היתה זאת רק אחת מהשאלות שהתעוררו עקב פסקהדין הסופי בפרשת עמוס (ראה לעיל). פסקהדין חייב היה לגרור אחריו הסקתן של לפחות שלוש מסקנות ברורות כשמש:

- סילוקו המיידי של יחזקאל סהר מכל תפקיד ממלכתי ייצוגי.
- העברת נ"צב עמוס בן-גוריון, מפקד מחוז תל-אביב, לתפקידו במישטרה.
- פתיחת תיק אירס"ו מחדש, לשם ניי-הול חקירה נמרצת.

אין סיכויים רבים להחיות "שורת המתנדבים". הנסיון הנעשה עתה להקים מחדש את קבוצת הסטודנטים, שהתפוררה עוד בהתחלת מישפט עמוס בן-גוריון, נתקל בהתנגדות. הטענה העיקרית של המתנגדים: שניים מפעילי השורה לשעבר נמנים עתה עם קבוצת ליבנה-תמיר, דבר העשוי לעורר את החשד כי החיאת האירגון רק תספק מכשיר מוסווה לקבוצה פוליטית זו.

מבקר-המדיונה יחקור תלונות נגד משרד המסחר והתע' שיה על הערפת יצואני היהלומים. לדברי המתלוננים העניק מנהל

משרד המסחר והתעשייה מיכאל צור, סובטידיה מוסווית ליהלומנים, שלא אושרה על-ידי האוצר. הסובטידיה המוסווית, שהסתכמה ב-300 אלף לירות, ניתנה להם על-חשבון הערך המוסף של ייצואם. היא חולקה בין היהלומנים, בהתאם למספר הפועלים העובדים במפעליהם.

פרשת "אכסדוס" עשויה לשמש נושא תעמולתי למען המגביות הנמרדות של המפלגות בארצות-הברית. כבר עתה ברור כי כל עסקני תנועת-החרות יציגו את הכוזבים המתוארים בספר בכל הקשור לפעולות אצ"ל ולח"י. לפי אחת התוכניות עשוי מנהיג המפלגה, ח"כ סנחם בגין, לערוך סידרת הרצאות על נושא זה במרבית ערי ארצות-הברית.

איזור מיוחד ללימוד נהגות כמכוניות יוקם בחולון. כל מכוניות הלימוד ירכזו במקום זה ולא יורשו להימצא בתל-אביב. מטרת הסיי' דור המיוחד: למנוע צפיפות ותקלות-תנועה בתל-אביב.

האשמות על מכירת משחקי כדורגל יועלו בקרוב נגד כמה מכדורגלני הפועל חיפה. למרות האופול החמור שהוטל על הפר' שה ונסיונות הטישטוש של עסקני האגודות, מתברר כי כמה מכדורגלני קבוצה זו שודלו לא להתאמץ במשחקי קבוצתם, נגד קבוצות בית"ר תל-אביב ומכבי פתחתקוה. במקרה אחד, כאשר התגלה הדבר להנהלת הפועל חיפה, היא מנעה

בעד אחד השחקנים להמשיך להשתתף במשחקי הליגה.